

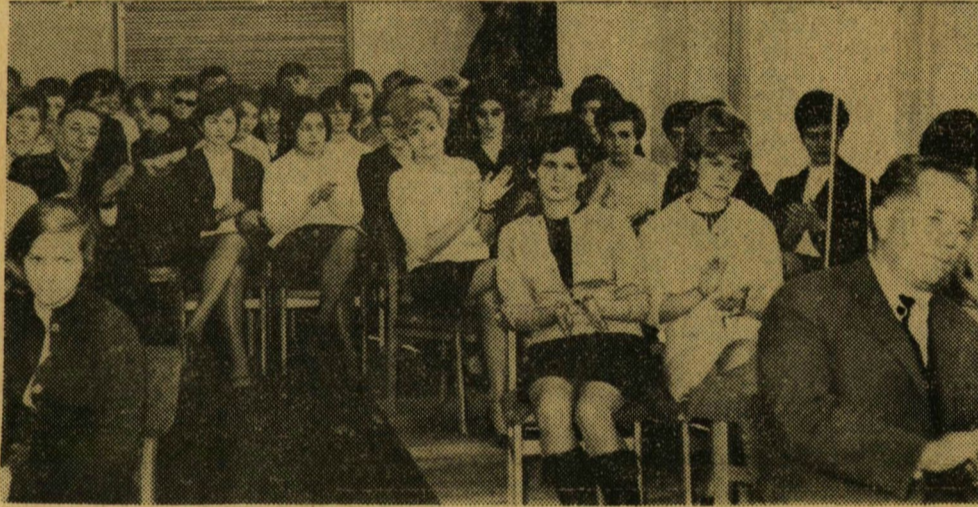
Kollégiumavatás

Életük okos gazdáivá akarnak válni

Nem is zárhatta volna szebb esemény az egyetemi napokat, mint a Móra Ferenc Diákotthon kollégium-áavatása. Ez volt mindenki véleménye november 25-én délután, amikor megtörtént a hivatalos aktus. Ezt megelőzően megnyílt a „Kollégiumunk élete képekben” című fotokollázs az előcsarnokban. Az izléselesen elrendezett, Kun Sándor készítette fényképek nemcsak a kollégium, de lakóinak szépségét is bemutatják. A délután másik két eseménye a Móra Sarok ávatása és a kollégiumi tábla elhelyezése volt.

Mélytő helyen az egyetemi rendezvények sorában

Az ávató ünnepségen dr. Kemenes Béla tanszékvezető egyetemi tanár, oktatási rektorhelyettes üdvözölte a megjelenteket: a Művelődésügyi Minisztérium, a KISZ KB, a megyei és városi állami és pártvezetés képviselőit, az egyetem oktatóit, majd dr. Márta Ferenc tanszékvezető egyetemi tanár, az egyetem rektora mondott megnyitó beszédet. Hangsúlyozta, hogy ennél méltóbb, szebb, kifejezőbb záróakkordot nem is találhatott volna az ifjúság az egyetemi napok rendezvényeinek, amelyek a jövőben mélytő helyet kell, hogy kapjanak az egyetem rendezvényeinek sorában. A kollégiumi vezetés, a diákbizottság, a patronáló tanárok, a BTK állami és pártvezetésének együttes munkáját dicséri, hogy sor kerülhetett

A Móra Ferenc Kollégium lakói az ávatóünnepségen.

ged jogos aspirációit a nem túlmessze jövőben talán más főiskolai szervezettel fogja kielégíteni. Nézetem szerint az Alföld délvidékének oly berendezések felelnek meg legjobban, amelyek gazdasági, kereskedelmi és technikai téren nyújtanak alkalmat a felsőbb képzésre. Ezek a vizsgálóknak szánt szavak persze nem változtattak azon, hogy Szegednek az akkori Nagy-Magyarországban nem sikerült egyetemhez jutnia, de az is bizonyos, hogy az egyetemmel még nem bíró városok közül már akkor Szeged került az első helyre.

AZ EGYETEMI oktatásnak Szegeden való megkezdése végül is az első világháború elvesztésének és az Erdély feletti impérium megváltozásának lett a következménye. Ekkor ugyanis az 1872-ben (az ez évi XIX. törvénycikkkel) alapított és 1881 óta I. Ferenc József nevét viselő kolozsvári tudományegyetemet az Erdélyben alakult román kormányzótanács 1919. május 12-én fel foglalta és annak épületében 1920. február 1-én román egyetem nyílt meg, amelyet I. Ferdinánd királyukról neveztek el. A magyar egyetem volt tanárainak zöme 1919-től 1921-ig ideiglenes helyiségekben Budapesten működött, kisebb részük Kolozsváron maradt. A Magyarországon 1919 augusztusában uralomra jutott ellenforradalmi kormányzat számos, itt idő hiányában nem részletezhető tárgyalás után végül úgy döntött, hogy a kolozsvári egyetemet Szegedre, a pozsonyi egyetemet pedig Pécsre helyezi át, s ilyen értelemben fogadtatta el az ún. nemzetgyűléssel az 1921. június 27-én kihirdetett 1921: XXV. törvénycikket. Ehhez képest a volt kolozsvári magyar egyetem oktatásvezetésének túlnyomó többsége és hallgatóinak száma mottevé része is az 1921/22. tanév kezdetétől fogva Szegeden folytatta munkáját, négy (Jog-, Orvos-, Bölcsész- és Természettudományi) Kar keretében. A szegedi egyetem-alapítási törekvések tehát ennek az előadásom elején jelzett másik vonalnak ide való átagazása, az akkor már közel 50 éve működő kolozsvári tudományegyetemnek Szegedre való áthelyezése folytán valósultak meg.

II.

Kétségtelen és ma is elismerésre méltó tény, hogy Szeged városa messzemenő anyagi áldozatokat hozott az egyetemi munka feltételeinek megteremtése céljából. Épületeket bocsátott rendelkezésre az egyetemi intézetek és hivatalok ideiglenes elhelyezése érdekében; így az ítéltábla Dugonics-téri palotáját (ahol a rektori apparátus és a jogi kar helyezkedett el), az állami főgimnáziumot és a felső főmipari iskolát, valamint több kórházi épületet a klinikák részére. Az egyetemnek Szegeden való első berendezése körül Schneller István bölcsész- és Kolosváry Bálint jogászprofesszor, a még Kolozsváron megválasztott legutolsó két rektor, valamint Szandner Pál jogász-professzor, kormánybiztos szereztek jelentős érdemeket.

Ismeretes, hogy az ellenforradalmi rendszer Szegedet egyik politikai bázisának tekintette, és fejlődését — a neki megfelelő értelemben — előmozdítani igyekezett.

kítsanak ki az újdonsült kollégiumban is.

Szűcs Istvánné az oklevél mellé mint a KISZ KB munkatársa „Hűség a néphez, hűség a párthoz” felirátú zászlót adott át a diákoknak, majd az ELTE és az Eötvös Kollégium nevében Szövényi Zsolt budapesti bölcsészhallgató tolmácsolta hallgatóitársai üdvözlését.

Tovább haladunk a szocialista kollégiumi cím elnyeréséért

Az ünnepség dr. Szántó Imre kollégiumi igazgató beszédével zárult. Az igazgató megígérte a kollégisták nevében, hogy az öntevékenység optimális kereteinek kialakításával igyekeznek feladatainknak megfelelni. „Magunk előtt látjuk a

célt — mondta —, hogy tovább haladjunk azon az úton, melyet névadóink, Móra Ferenc neve is fémjeléz, s amely a szocialista kollégium cím elnyeréséhez vezet.

Az ünnepség után a meghívottak megtekintették a kollégiumot, majd elbeszélgettek a vezetőkkel és hallgatókkal.

A minisztérium ajándéka: negyvenezer forint

Délután ünnepi szobacsoport-vezetői ülés volt, amelyen Micheller Magdolna kollégiumi titkár számolt be a kollégiumi cím eléréséért végzett munkáról, majd harmincnyolc kiváló munkát végző kollégistának több mint hatezer forint értékű jutalmat osztottak ki. Két szoba a „Kiváló szobaközösség” címet és zászlót nyert el. A délután másik eseménye a Móra-emlékműsor volt, majd este kollégiumi bálon szórakoztak a cím új, büszke tulajdonosai, akiknek keze alatt megszépült ez az épület. A további csinosításnak már csak azért sem lesz akadály, mert a minisztérium — mint jó kezrelvél mellé negyvenezer forint rendkívüli hitelt is adott a Móra Kollégiumnak.

A Kortárs tíz éve Irodalmi est az aulában

Két reprezentatív költői est volt mostanában Szegeden. A szovjet költőké és a Kortársé. A közönség mindkét alkalommal megtöltötte a termet: a Tisza Szálló dísztermét éppúgy, mint 23-án este az aulát. Itt is, ott is viharos tapsok voltak... összehasonlításra nincs szükség.

Azaz... valami különbség mégiscsak volt. A szovjet költők például igyekeztek legújabb műveikből felolvasni, olyanokból, amelyek hozzáuk még el sem juthattak. Benjámin László, Simon István és Váci Mihály ezzel szemben olyasmit olvasott fel, amihez a közönség is könnyen hozzájuthat, ha kezébe veszi gyűjteményes kötetüket, vagy folyóirataink megfelelő számát. Moldova György „cselesebb” volt: ő legújabb kötetéből olvasott fel, amelyet még a könyvesboltok nem kaphattak meg. Veres Péter volt egyedül az, aki friss írásával vitázott fiatalosan, pözök nélkül.

Azok közé tartozva, akik nem a legrözsásabb hangulatban jöttek el az estről, először ezt a kérdést fogal-

maztam meg magamban: mi szükség van alkotói esztekre, ha azokon nem a művész műhelyébe kukkanthattunk be, ha nem legfrissebb titkainak leszünk részesei? En Veres Pétert éreztem csak igazán kortársamnak, aki úgy beszélt-vitakozott velem mint fiatalabb barátjával, az egyenjogúval, megéreztetve persze azt az atyai fölényt is, ami inkább simogató mint bántó. Nagyokat nevettem Moldovának hiperbolikus bukfacein. Csak féltem, hogy egyszer, ha a bukfaceinok így szaporodnak, túl messzire pördül el az irodalomtól.

Az est nagy sikere köszönhető a jó szervezésnek. Talán annak is, hogy nem voltak szavalók, akik belelétek volna a versekbe. A Kortárs-est azt mutatja, hogy az egyetemi napok hagyományos rendezvényei között helye van az irodalmi esteknek. Jövőre meg lehet rendezni az Új Írásét, majd az Alföldét, majd a Jelenkorét, aztán a Napjainkét, az Élet és Irodalomét. Egyszer még talán a szegedi írókét is.

Veress Miklós

A táncosok előadása nagy siker volt

Nagy siker volt. Ezzel a rövid mondattal lehetne legjobban jellemezni a JATE táncsoportjának bemutató előadását, amelyre november 22-én került sor a Móra Ferenc Művelődési Otthonban. Mi bizonyítja ezt? Sok friss írás, buzdítás, jó hangulat a színpadon és a nézőtérén egyaránt, színvonalas produkció.

Nézzük sorjában, mit is láttunk? Egy tehetséges együttest, amely gazdag műsort mutatott be. Sokféle táncnak taposhatott a szépségű közönség: csongrádi párost, apátfalvi leánytáncot, sándorfalvi legényest, kalocsai párost, perőcsényi legényest, szerb kólót, német táncot, szlovák leánytáncot láthattunk, hogy csak a legérdekesebbeket említsük. Az est legnagyobb sikerét a

népdalfeldolgozások, valamint a Vasárnapi tanyázás Kecseten című műsor rész hozta. És hogy milyen nagy siker volt, arra már az első mondatban utaltunk. A jó hangulathoz hozzájárult a Vida János végzős joghallgató vezette zenekar és Szécsi József tanár, az általa vezényelt énekkarral. Itt még meg kell emlékeznünk egy „műsoron kívüli” produkcióról is: a zenekar bemutatta, hogy nemcsak a népzenében, hanem a klasszikus muzsikában is otthon vannak: erről Mozart Divertimentójának tolmácsolásakor győződhetünk meg.

Ez az est kétségtelenül felejthetetlen élményt jelentett a résztvevők számára, az Egyetemi Napok egyik legérdekesebbeként említsük. Az est legnagyobb sikerét a

Ünnepi szakköri ülések a Ságváriban

November hetediké tisztelőre az egész tanév folyamán ünnepi szakköri üléseket rendeznek a Ságvári Gyakorló Gimnázium diákjai. Eddig két ilyen rendezvényről érkezett hír. A történelem szakkör ünnepi ülésén — amelyet dr. Suki Béla szakvezető tanár készített elő — az októberi forradalom menetéről, eseményeiről és Lenin életéről olvasták fel dolgozataikat a tanulók. Fellépett a Ki tud többet a

Szovjetunióról? tv-vetélkedő megyei győztese, Csejtei Dezső is.

Az irodalom szakkör ülését Zsadányi Nagy Árpád szakvezető tanár irányításával Kiss Ida és Ujhegyi Erzsébet V. éves tanárjelöltek készítették elő. A bensőséges hangulatú rendezvénynek néhány kiemelkedő teljesítménye akadt: Szabó Olga Kazinczy-érmes szavaló mély átéléssel adta elő Szimonov: Várj reám című költeményét.

MAGUNK 3.

November 25-i dátummal megjelent a Móra Ferenc Diák... bocsánat most már Kollégium időszakos kiadványának a Magunk-nak legújabb száma. Sorrendben a harmadik, színvonalban az első. Ünnepi szám ez: Micheller Magdolna diáktitkár „Kollégiumavatás” 1967. című cikkével indul. A kiadvány közli Bánfi Júlia, Farkas Anna és Fogarasi Margit írását, amelyben a Szovjetunióban töltött egy év élményeiről adnak számot, valamint „Zolotája ószeny” címmel Szabó Magdolna visszaemlékezését őszi szovjet tanulmányútjára. Két tehetséges költő-jelölt

névére figyelhetünk fel: Szabó Mária másodikéves hallgatónő három versén meg erősen érzik a nagy mesternek hatása, de — különösen Két dolog ami fáj című versében — írásai azt is elárulják, hogy bátor, szókimondó tehetség, akitől várhatunk kiforrottabb költeményeket. Koch Valéria verseit csillángelő rímei ellenére is rontja a kimondhatatlanul sok képzavar („pörös szájjára. kinek béklyót tűzött a halál.”) Mértékertartóbb, érdekes novellát írt Náray Anikó Tivomondat címmel, Michael Ruma-maker A bábu című novelláját Junász Márta fordította.